

Μέχρι τη Δευτέρα που πέρασε ήμουν κι' εγώ ένας απ' αυτούς με ευγενική ψυχή που πιστεύουν ότι η θανατική ποινή είναι μια απάνθρωπη τιμωρία, απαράδεκτη σε μια σύγχρονη κοινωνία, μια εκδικητική ενέργεια ενός πολιτισμένου κράτους και πως θα πρέπει να δίνουμε την ευκαιρία στους δολοφόνους ν' αναμορφωθούν. Καλά και ωραία ακούγονταν όλα αυτά μέχρι την περασμένη Δευτέρα το βράδι όταν διάβαζα τις ειδήσεις στην εκπομπή "Επικαιρότητα παντού και πάντα" στο 2MM και αναγκάστηκα να διακόψω όταν με κυρίευσε μια δυνατή συγκίνηση αναφερόμενος στις εξελίξεις γύρω από τη δολοφονία του 13χρονου, Ντέιβιντ Μόρκομπ, πριν οκτώ χρόνια και την ανεύρεση των λειψάνων του. Οι καλοί και έμπειροι συνάδελφοι, Βασίλης Αδραχτάς και Αντώνης Καρδούλιας, έσπεισαν να καλύψουν το κενό μέχρι να μπορέσω να συνέλθω και όπως χιλιάδες ακροατές ίσως διερωτήθηκαν γιατί με την μεγάλη πείρα μου από τη ζωή ένιωσα τέτοια έντονη συγκίνηση για έναν ακόμη φόνο.

Ομως, δεν ήταν ακόμη ένας φόνος. Δεν ήταν φόνος εν βρασμώ ψυχής, ή "για λόγους τιμής", όπως λένε, ούτε ήταν η "κακιά ώρα", ή το παιδάκι βρισκόταν σε ακατάληη ώρα και σε ακατάληλο χώρο. Ο Ντέιβιντ περίμενε το λεωφορείο μέρα μεσημέρι για να πάει ν' αγοράσει ένα δώρο όταν το απήγαγε ένα τέρας και το σκότωσε. Τις λεπτομέρειες δεν τις ξέρουμε, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα

Χαιρέτα καβαλάρης, για να σε χαιρετούν όταν ξεπεζέψεις.
Γεώργιος Καραϊσκάκης, 1782-1827, Ήρωας του '21

Κόσμια και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΜΟΡΚΟΜΠ

Γιατί σκοτώνουμε τους καρχαρίες και όχι τα τέρατα ανάμεσά μας;

είναι ανατριχιαστικές. Αν ο Ντέιβιντ Μόρκομπ κολυμπούσε και τον σκότωνε ένας καρχαρίας, θα έσπευδαν οι ψαράδες για να εξουδετερώσουν τον "ανθρωπόφαγο" καρχαρία, ο οποίος στο κάτω τής γραφής ήταν στο στοιχείο του και ο Ντέιβιντ ήταν ένα θήραμα. Ο καρχαρίας δεν σκοτώνει για να ικανοποιήσει μια σεξουαλική ανωμαλία του, για να ληστέψει ή από σαδισμό, όπως κάνουν οι δολοφόνοι ανάμεσά μας. Τον καρχαρία, όμως, τον σκοτώνουμε, ενώ τον υπάνθρωπο που βιάζει και σκοτώνει ένα παιδί, τον φυλακίζουμε μερικά χρόνια και τού δίνουμε ευκαιρία να "αναμορφωθεί". Γιατί; Τί θα κερδίσουν οι γονείς του Ντέιβιντ, έστω αν αναμορφωθεί ο φονιάς του παιδιού τους; Τί θα κερδίσει η κοινωνία αν αναμορφωθεί ένας υπάνθρωπος; Μήπως έχουμε έλλειψη από ανθρώπους και πρέπει ν' αναμο-

φώνουμε τέρατα; Ο λόγος που με συγκίνησε η είδηση για την ανεύρεση των λειψάνων του Ντέιβιντ ήταν πως οι γονείς του ετοιμάζονται να κηδέψουν το σπλάχνο τους, ενώ αυτές τις μέρες θα οργάνωναν το πάρτι για να γιορτάσουν τα 21α γενέθλιά του τον Δεκέμβριο, ίσως και το τέλος των σπουδών του, τούς αρραβώνες του, όλες τις χαρές που μάς χαρίζουν τα παιδιά.

Κάποιος υπάνθρωπος, όμως, έκοψε το νήμα τής ζωής ενός παιδιού και έθαψε τα όνειρα των γονιών του που δεκατρία χρόνια το φρόντιζαν για να μεγαλώσει καλός άνθρωπος και καλός πολίτης, όχι για να τους το σκοτώσει ένα τέρας. Γιατί, λοιπόν, πρέπει να ζήσει ο δολοφόνος και να τον συντηρούμε με την ελπίδα ότι θ' αναμορφωθεί;

Οι ειδικοί ποινικολόγοι και ψυχαναλυτές θα μού πουν ότι η θα-

νατική ποινή δεν είναι αποτελεσματική στην πρόληψη τέτοιων εγκλημάτων. Δεν μ' ενδιαφέρει η αποψή τους γιατί το πρόβλημά μου δεν είναι αν θα μπορέσουμε να σταματήσουμε αυτά τα εγκλήματα με ποινές, αλλά το γεγονός ότι αυτοί που σκοτώνουν παιδιά δεν έχουν δικαίωμα να ζουν οι ίδιοι. Για μένα είναι θέμα δικαιοσύνης. Σκότωσες παιδί επειδή δεν μπορούσε ν' αντισταθεί στο εγκληματικό σου ένστικτο; Θα πεθάνεις κι' εσύ γιατί δεν έχεις θέση σε μια ανθρώπινη κοινωνία, γιατί είναι άδικο να ζεις όταν στέρησες τη ζωή από ένα παιδί.

Ειδικά, στην περίπτωση του Ντέιβιντ Μόρκομπ, ο φονιάς του δεν αρκέστηκε στο ανατριχιαστικό έγκλημά του, αλλά άφησε τους γονείς του παιδιού να ζουν οκτώ χρόνια την αγωνία αν ζει ή πέθανε το καμάρι τους. Πέταξε το ππώμα τού άμοιρου αγοριού σαν σκύλι, αντί να δώσει στους γονείς την δυνατότητα να το θάψουν και να το κλάψουν και μου ζητάτε να φανεί η κοινωνία μεγαλόκαρδη;

Παρόλα αυτά, δεν συμφωνώ με τη γενίκευση τής θανατικής ποινής για κάθε φόνο, επειδή έχουν εξακριβωθεί δικαστικές πλάνες και αθώοι εκτελέστηκαν. Ομως, στις δολοφονίες παιδιών όπου υπάρχει ένοχος πέραν κάθε αμφιβολίας, η δικαιοσύνη πρέπει να είναι εξίσου σκληρή με το έγκλημα, έστω αν αυτό οι "ειδικοί" το θεωρούν εκδίκηση. Γιατί, αν δεν προστατεύσουμε εμείς τα παιδιά από συγερούς δολοφόνους, ποιός θα το κάνει;

* Ο ισλαμιστής Ερντογάν

Τελικά, ο ισλαμιστής Ταγίπ Ερντογάν αποδεικνύεται τουλάχιστον πιο έντιμος από τους λήσταρχους κεμαλικούς στρατηγούς στην Τουρκία που βασάνισαν και αφάνισαν τον Ελληνισμό με γενοκτονία και βιαιότητες. Πιο έντιμος ακόμη από τον "σοσιαλιστή" Αττίλα Μπουλέντ Ετσεβίτ. Ασφαλώς, ο Ερντογάν δεν είναι φίλος τής Ελλάδας και τής Κύπρου, ίσως είναι και γενίτσαρος αν πιστέψουμε κάποιες εκδοχές, αλλά -τουλάχιστον- η κυβέρνηση του αποφάσισε να επιστρέψει τις περιουσίες των μειονοτικών ιδρυμάτων που είχαν κατασχεθεί από τους στρατηγούς διχτάτορες στην Τουρκία.

"Ιστορική απόφαση για τις μειονότητες", ήταν ο τίτλος της τουρκικής εφημερίδας Sabah που με πρωτοσέλιδο της δημοσίευμα απεκάλυψε πως η κυβέρνηση Ερντογάν αποφάσισε να επιστρέψει και να καταγράψει στο κτηματολόγιο στο όνομα των ιδρυμάτων, τα ακίνητα όλων των μειονοτικών ιδρυμάτων τα οποία τα είχαν δηλώσει το 1936.

Αυτή η απόφαση -αν εφαρμοστεί- σημαίνει πως στα ελληνικά ιδρύματα στην Κωνσταντινούπολη θα επιστραφούν χιλιάδες ακίνητα και τα νεκροταφεία, τα οποία είχαν κατασχεθεί από το τουρκικό κράτος. Θα είναι μια μεγάλη δικαίωση των αγώνων του Οικουμενικού πατριαρχείου και των ιδρυμάτων που είχαν απωλέσει μεγάλο μέρος της περιουσίας τους μετά το 1936.

Επίσης για όσα ακίνητα ιδρυμάτων ήταν καταγεγραμμένα στα ονόματα ιδιωτών και έχουν κατασχεθεί, θα καταβληθεί η νόμιμη αξία τους στα ιδρύματα από το ίδιο το τουρκικό κράτος.

Η δικηγόρος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Κεζμπάν Χατζεμί, τόνισε πως «η απόφαση αυτή είναι μια δικαίωση των μη Μουσουλμάνων συμπολιτών μας, για τα δικαιώνατα τους που είχαν χάσει».

Το πρόβλημα με τους τίτλους ιδιοκτησίας των μειονοτικών ιδρυμάτων, όπως προέκυψε μετά το 1936 όπου η τουρκική κυβέρνηση είχε ζητήσει από τις ενορίες και τα μειονοτικά ιδρύματα να υποβάλουν αναλυτικές δηλώσεις με τα ακίνητα που κατείχαν.

Η Διεύθυνση Μειονοτικών Ιδρυμάτων θεώρησε ως τελικές και αμετάκλητες τις δηλώσεις αυτές και δεκαετίες αργότερα, με αυθαίρετες αποφάσεις, αφαίρεσε από τα ιδρύματα την κυριότητα όλων των ακινήτων που είτε από παράλειψη δεν δηλώθηκαν, είτε αποκτήθηκαν μέσω δωρεάς, αγοράς και διαθήκης, μετά το 1936!

* Η Alpha Bank αναγνωρίζει τα Σκόπια ως.. Μακεδονία!

Μπορεί να απαιτούμε από τους ξένους να σέβονται τις διατάξεις του ΟΗΕ αναφορικά με το όνομα των Σκοπίων, αλλά δυστυχώς κάποιοι στην Ελλάδα επιμένουν να θυσιάζουν τα πάντα στο βωμό του χρήματος. Η Alpha Bank, μια από τις μεγαλύτερες ιδιωτικές τράπεζες στην Ελλάδα με 450 υποκαταστήματα σε όλη τη χώρα, καθώς και θυγατρικές και υποκαταστήματα στα Βαλκάνια, στην Ιστοσελίδα της αναγνωρίζει απερίφραστα τα Σκόπια ως... Μακεδονία! Η Alpha Bank υπερηφανεύεται ότι ήταν από τις πρώτες τράπεζες που δραστηροποιήθηκαν στην... "Μακεδονία".

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με τους υπεύθυνους της Alpha Bank μέσω της Ιστοσελίδα της, για να ενημερωθούν για τους λόγους που μια Ελληνική τράπεζα αναγνωρίζει τα Σκόπια ως "Μακεδονία" σε παραβίαση των σχετικών διατάξεων του ΟΗΕ, τις προθέσεις τους για την άμεση διόρθωση στις Ιστοσελίδες της Alpha Bank και αν πρόκειται να προβούν σε δημόσια α-

νακοίνωση για να ζητήσουν Συγνώμη από τους περίπου 2.500.000 Μακεδόνες που διαμένουν στην αληθινή Μακεδονία (η οποία βρίσκεται φυσικά στην Ελλάδα) και η τράπεζα έχει το όνομα τους σε κάποιους Σλάβους Βορείων.

* Σεπτέμβριος

Ο Σεπτέμβριος, ή Σεπτέμβρης, ή Σταυρίτεν (ποντιακά), είναι ο ένατος μήνας του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο και πρώτος μήνας του Φθινοπώρου. Περιλαμβάνει 30 ημέρες. Ο Σεπτέμβριος ήταν ο 7ος